

Szórvány-székely kapcsolat egyházi vonalon

2017. 11. 10.

A több éve kialakult szórvány-székely kapcsolat folytatódik. Ez alkalommal a Vajdahunyadi Református Egyházközségből mintegy harmincan látogattunk Kovásznára. Így a reformáció napjai után, egy régebbi meghívásnak eleget téve, november 4-én és 5-én a megye és Kovászna város több nevezetességét tekintettük meg.

Szombaton Sepsiszentgyörgy bejáratánál Balogh Zoltán kovásznai lelkipásztor, esperes várt bennünket. Első utunk a Székely Nemzeti Múzeumba vezetett, ahol szakszerű idegenvezetésben részesültünk. Több időt töltöttünk a néprajzi részlegen, így betekintést nyerhettünk a vidék múltbeli életébe és szokásaiba. Rövid séta következett a város főterén, innen a nevezetes Zágon község felé vettük utunkat. A Mikes-Szentkereszthi házban emlékeztünk a település nagy szülöttjére, Mikes Kelemenre, megtekintettük Kiss Manyi színésznő, majd Domokos Géza író emlékszobáját, és hallottunk Szabó Kati olimpiai bajnok tornásznőről, aki szintén itt töltötte gyermekora egy részét. Mivel a napok ilyenkor rövidebbek, igyekeztünk, hogy Csomakőrösön is megálljunk Körösi Csoma Sándor mellszobránál és emlékházánál. Itt egy rövid film mutatta be a nagy utazó tudós életútját. A következő állomásunk Kovászna volt, a híres fürdőváros. A templom előtti téren már vártak azok a helyi családok, akiknél elszállásoltak.

Vasárnap délelőtt istentiszteleten vettünk részt, ahol Zsargó János vajdahunyadi lelkipásztor, esperes prédikált, kiemelten beszélt a reformációról. Istentisztelet után Balogh Zoltán esperes röviden ismertette a szórvány-székely kapcsolat létrejöttét. Zsargó János rövid köszöntőjében a szórványéletről szólt. Kiemelte, hogy Kovásznán a két gyülekezetben több református van, mint egész Hunyad megyében. Ezután átadta Balázs Tibor vajdahunyadi képzőművész rézkarcát, amely a vajdahunyadi templomot ábrázolja. Ebéd előtt még megtekintettük Ignác Rózsa író emlékszobáját, majd rövid sétát tettünk a város főterén. A vendéglátó családok és a vendégek baráti beszélgetés közben költöttek el a finom ebédet. Lassan kezdtek barátságok kialakulni, így rövid időre betekintheztünk az ottaniak életébe. Indulás előtt még meglátogattuk a híres Tündérvölgyet, majd az ózondús levegőt magunkba szívva, és élményekkel telítve távoztunk Kovásznáról. Ez úton is köszönetünket fejezzük ki a szíves vendéglátásért.

Kun Árpád nyugalmazott lelkipásztor